

Van den Brink

minder sterk landelijk gebied in Zeeland. Je moet een behoorlijk goede aansturing behouden vanuit de landelijke kaders.

Mevrouw **Kruijsen** (PvdA): De heer Van den Brink schetst een dilemma. Aan de ene kant wil hij lokaal maatwerk mogelijk maken, maar aan de andere kant wil hij rechtsgelijkheid organiseren. Of je nu boert in Groningen of in Brabant, je zult op dezelfde subsidies aanspraak moeten kunnen maken. Wat prevaleert: het lokale maatwerk met eventuele verschillen tussen de provincies of die rechtsgelijkheid?

De heer **Van den Brink** (LPF): Rechtsgelijkheid is een van de meest belangrijke dingen. Je zult dus altijd landelijk moeten blijven aansturen. Als je dat niet doet, krijg je rechtsongelijkheid. Dat is straks ook qua belangenbehartiging niet meer uit te leggen. Nederland is maar een klein landje. Als ik in het buitenland ben en hierover praat, dan begint men een klein beetje te glimlachen: moet dat kleine landje dat dan nog zo ver onderverdelen? Nogmaals, ik geef het systeem het voordeel van de twijfel, maar wij moeten de vinger bij de pols houden. Anders wordt het een lappendeken waar straks niemand meer wat van begrijpt.

Je zou kunnen zeggen: Van den Brink, je hinkt op twee gedachten, aan de ene kant wil je instemmen met de wet en aan de andere kant heb je twijfels. Ja, zo zit het leven in elkaar. Niets van wat ik doe, is met grote zekerheden omkleed. Het is het beste van hetgeen haalbaar is. Ik wijs slechts op een aantal zaken en zeg erbij: zorg dat het slaagt! Het zou slecht zijn als wij over drie, vier, vijf jaar moeten constateren dat het leuk bedacht en geprobeerd, maar mislukt is. Iedere minister moet ijdel zijn om wat te bereiken. Om het te laten mislukken is deze minister echt wat te ijdel.

Aan de andere kant heb je provincies en gemeenten. Door de herindeling worden gemeenten steeds sterker. Provincies zijn tot nu toe niet heringedeeld. Daarom denk ik dat het amendement van de VVD-fractie voor die gebiedsgerichte commissies op zichzelf perfect is. Het gaat er niet om of de provincies het kunnen doen, het gaat erom dat de provincies het moeten doen. Ik heb begrepen dat het ook zo in het amendement staat.

In de Kamer is veel gesproken over de ecologische hoofdstructuur, de grootte van de gebieden en de middelen die wij daarvoor beschikbaar stellen. In het beleid dat hiervoor is ingezet, heb ik mij altijd redelijk kunnen vinden. Dit is in tegenstelling tot de PvdA-fractie, want die wilde altijd veel meer. Dat mag natuurlijk. In dit licht wil ik evenwel weten of met de WILG niet via een achterdeur toch wordt geregeld wat wij tot nog toe niet hebben gewild. Als dat gebeurt, hebben wij volgens mij een aantal dingen volkomen verkeerd gedaan. Ik kan dus akkoord gaan met de WILG, als het mogelijk is om de vinger aan de pols te houden en de zaak te blijven stroomlijnen.

De heer **Slob** (ChristenUnie): Kan de heer Van den Brink zijn angst voor wat er via de achterdeur binnenkomt, nader concretiseren?

De heer **Van den Brink** (LPF): Ik heb gezegd dat wij afspraken hebben gemaakt over wat er in deze kabinetsperiode met de ecologische hoofdstructuur zou gebeuren, bijvoorbeeld hoeveel geld eraan besteed zou

worden. Ik hoop niet dat door de 3,2 mld. die middels de WILG naar de provincies wordt gesluisd, via een achterdeur alsnog tot een vergroting van de ehs wordt gekomen. Wij weten namelijk dat de regels nogal eens op twee manieren worden uitgelegd.

Over het landelijk gebied kunnen de grootste verhalen worden opgehangen, maar het belangrijkste zijn de mensen die er wonen en er hun brood moeten verdienen. Een landelijk gebied zonder economische pijlers zal altijd gedoemd zijn te mislukken. Hierdoor kom ik vanzelf op ruilverkavelingen en kavelruil. Wij moeten af van het verhaal dat het twintig tot dertig jaar duurt voordat een ruilverkaveling echt begint, en dat degenen die ervoor hebben gestemd, al vele malen dood zijn voordat de ruilverkaveling tot uitvoering wordt gebracht. Er wordt nu gesteld dat er bij ruilverkaveling 5% minder grond toebedeeld mag worden. Ik vind dat 5% het maximum is. Er staat echter nergens dat je bij ruilverkaveling mag eisen dat het opbrengend vermogen 100% is. Het maakt niet uit. Ook al gaat het om 5% van de hectares, als het opbrengend vermogen van de toebedeelde grond maar 100% blijft. Je kunt het een bedrijf niet aandoen dat zijn opbrengend vermogen door verkaveling omlaaggaat.

Vervolgens wil ik nog iets zeggen over de kavelruil. In de voorbereiding van dit wetsvoorstel hebben wij er al wat vragen over gesteld. De minister heeft inmiddels wat bijstellingen gepleegd. Ik wil mij nu met name richten op de artikelen 85, 86 en 87. In artikel 85 staat dat minimaal drie partijen onroerende zaken moeten inbrengen. In een volgend artikel wordt bepaald dat van die drie partijen niet iedereen onroerend goed behoeft in te brengen, maar dat men ook geld mag inbrengen. Dat is mijns inziens strijdig met eerstgenoemd artikel. Wat is de reactie van de minister hierop? Als een partij in plaats van onroerend goed een geldsom inbrengt, hoe zit dat dan? geldt dat alleen bij drie partijen of mag het ook bij vijf partijen? Als er vijf partijen meedoen, mag er dan slechts één partij een geldsom ontvangen of mogen meerdere partijen dat? Ik meen dat in dezen nog steeds sprake is van onduidelijkheid ten aanzien waarvan nadere uitleg dan wel aanpassing nodig is.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 12.30 uur tot 13.45 uur geschorst.

Voorzitter: Ten Hoopen

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toe te voegen aan de agenda van volgende week:

- het wetsvoorstel Algemene bepalingen betreffende de toekenning, het beheer en het gebruik van het burgerservicenummer (Wet algemene bepalingen burgerservice-

Voorzitter

nummer) (30312);
- het wetsvoorstel Vaststelling en invoering van titel 7.5 (Pacht) van het Burgerlijk Wetboek (30448);
- het verslag van de Nationale ombudsman over 2005 (30530);
- voorstel van wet van het lid Crone houdende regels inzake de toegankelijkheid, veiligheid, bereikbaarheid en redelijke prijsstelling van basisbetaaldiensten (Wet toegankelijkheid en bereikbaarheid basisbetaaldiensten) (re- en dupliek) (29688);
- brief van het Presidium over een adviesaanvraag aan de Raad voor Werk en Inkomen over de verdere uitwerking van het advies "Huis houden op de markt" (29544, nr. 73);
- brief van het Presidium over beëindiging van de status van groot project van het project Westerschelde Oeververbinding (17741, nr. 50);
- het wetsvoorstel Wijziging van de Arbeidstijdenwet in verband met vereenvoudiging van die wet (30532).

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Aptroot.

De heer **Aptroot** (VVD): Voorzitter. Als voorzitter van de vaste Kamercommissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap wil ik namens de commissie vragen de behandeling van het wetsvoorstel Bezuiniging rijksomroepbijdragen (30402) te heropenen. Aanleiding voor deze vraag is de brief die wij recent van de minister hebben gekregen. Het kan een korte heropening zijn met korte spreektijden. Het zal echter wel volgende week moeten gebeuren, want anders is er een probleem met de invoeringsdatum.

De **voorzitter**: Aangezien u spreekt namens de commissie, neem ik aan dat de Kamer hiermee akkoord gaat. Ik stel voor om te proberen dit punt volgende week op de agenda te zetten, met spreektijden van twee minuten.

De heer **Aptroot** (VVD): U zegt dat u het zult proberen, maar er is een probleem als het niet volgende week op de agenda staat.

De **voorzitter**: Wij zullen proberen het debat begin volgende week te houden. Daar sloeg dat "proberen" op. Het zal in ieder geval volgende week worden gehouden.

Aldus wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer De Wit.

De heer **De Wit** (SP): Voorzitter. Ik heb op 31 maart van dit jaar vragen gesteld aan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie over het gebruik bij uitzetting van asielzoekers van luchtvaartmaatschappijen die op de zwarte lijst staan van onveilige luchtvaartmaatschappijen. Daar is nog steeds geen antwoord op gekomen, ondanks een uitstelbriefje. Datzelfde geldt voor vragen die ik op 12 mei van dit jaar heb gesteld aan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over het verrichten van arbeid door vreemdelingen die inmiddels een vergunning tot voorlopig verblijf hebben. Ook in die kwestie heb ik geen antwoord gekregen,

ondanks een uitstelbrief. Mijn vraag aan de minister is om per omgaande in beide gevallen te antwoorden.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer De Haan.

De heer **De Haan** (CDA): Voorzitter. Namens de vaste commissie voor Economische Zaken wil ik u verzoeken het verslag van het net beëindigde algemeen overleg over de stopzetting van de MEP-subsidies voor volgende week op de plenaire agenda te zetten. De heer Van der Staaij wil in ieder geval een motie indienen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, dit punt volgende week te agenderen. De week daarop kan dan worden gestemd over de eventueel ingediende moties.

De heer **De Haan** (CDA): Dat is in dit geval geen probleem.

Aan de orde is de voorzetting van de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Regels inzake de inrichting van het landelijke gebied (Wet inrichting landelijk gebied) (30509).**

De algemene beraadslaging wordt hervat.

Minister **Veerman**: Voorzitter. Ik dank de Kamer voor haar inbreng in eerste termijn. Tijdens die termijn is geschetst dat het voorstel inzake de Wet inrichting landelijk gebied een van de grootste decentraliseringsoperaties is van dit en het vorige kabinet. Er is gesproken over de betekenis en de omvang. Beide zijn mijns inziens door de Kamer in de juiste verhoudingen en betekenis geschetst. Ik zal daarop niet verder ingaan, ook vanwege de tijd, want er zijn een groot aantal vragen gesteld die een nadere precisering van mijn kant behoeven. Ik stel wel vast dat de kwalificatie "gestold wantrouwen" waar mevrouw Kruijzen over sprak, in ieder geval níét op dit wetsvoorstel van toepassing is, omdat juist tijdens de voorbereiding in de afgelopen vier jaar en drie maanden waarin ik daarvoor verantwoordelijkheid mocht dragen, is gebleken dat met grote eendracht tussen enerzijds het Rijk en anderzijds provincies, gemeenten en waterschappen aan dit wetsvoorstel is gewerkt. Er is komen vast te staan dat er uiteraard een groot aantal belangen- tegenstellingen en verschillen van visies zijn, die in de loop van de jaren echter geleidelijk zijn overbrugd. Dat is geculmineerd in een brede acceptatie van dit wettelijk kader en een gemeenschappelijk gedeelde opvatting dat dit een buitengewoon grote, belangrijke en goede stap is in de inrichting van het landelijk gebied. Het komt er immers op neer dat wij subsidiestromen bundelen en een behoorlijk aantal belemmeringen wegnemen en – dit is veruit het belangrijkste – dat provincies, de bestuursorganen die dichter dan het Rijk bij de burger staan, veel ruime en flexibele mogelijkheden krijgen om in te vullen